

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Burduh Victor și Craiu Nicolae,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău Oleg Popov, avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, avocatul Tudor Butescu în numele inculpatului și ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

*Bunduche Andrei XXXXX, născut XXXXX,
domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.03.2019 până la 25.07.2019;

Instanța de apel de la 09.09.2019 până la 13.11.2019;

Instanța de recurs de la 04.06.2020 până la 03.11.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 25 iulie 2019, Andrei Bunduche a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) și art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal - 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis fără amendă;

- art. 287 alin.(3) Cod penal - 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Andrei Bunduche, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Andrei Bunduche, prin sentință a fost suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani și obligat ca în termenul stabilit, să nu săvârșească alte infracțiuni și să nu-și schimbe domiciliul fără învoirea organului de stat specializat care exercită controlul asupra comportamentului condamnatului.

În scopul executării sentințe, i-a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara în privința lui Andrei Bunduche.

Cheltuielile de judecată suportate pe prezenta cauză penală în sumă de 128 lei, în conformitate cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, s-a dispus a fi trecute în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Andrei Bunduche la 02.02.2019, aproximativ ora 21.30, aflându-se în XXXXX, la domiciliul concubinei sale pe nume Iana Sclearenco, fiind într-un loc public, în esența art. 131 lit. c) Cod penal, în prezența a mai multor persoane, printre care Nicolai Plăcintă, Mihai Buzilă și Iana Sclearenco, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fără niciun temei, a început să se exprime cu diferite cuvinte necenzurate în adresa lui Nicolai Plăcintă și totodată, a început să-l bată cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, ulterior Andrei Bunduche, l-a pus pe Nicolae, Plăcintă în prezența celorlalte persoane să se dezbrace de haine și după ce Nicolae Plăcintă, de frică s-a dezbrăcat de haine, rămânând doar în chiloți, Andrei Bunduche înarmându-se cu o creangă de la vița de vie, i-a aplicat lui Nicolae Plăcintă, mai multe lovituri cu creanga peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr.201909P0056 din data de 04.02.2019, vătămări corporale neînsemnate.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Andrei Bunduche a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, individualizată prin *„huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșit cu aplicarea altor obiecte, în calitate de armă”*.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la data de 02.02.2019, în jurul orei 21:45, după ce a comis actul de huliganism în privința lui Nicolae Plăcintă, văzând că Nicolae Plăcintă, în posesie are un telefon mobil de model „Wiko”, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în mod deschis i-a sustras telefonul mobil, cauzându-i pătimintelui Nicolae Plăcintă, un prejudiciu material considerabil în sumă de 2 400 lei.

Astfel, instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Andrei Bunduche a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, calificată ca jaf, adică *„sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

2.1. Inculpatul Andrei Bunduche a declarat că nu solicită administrarea de noi probe și personal, prin înscris autentic semnat de el, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor acumulate la etapa urmăririi penale.

3. Nefiind de acord cu decizia pronunțată de către instanța de fond a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Anatolie Bunduche să îi fie stabilită următoarea pedeapsă: în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal - 4 ani și 8 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor Cod penal, prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, de stabilit lui Anatolie Bunduche, pedeapsa finală, sub formă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că, instanța de fond la aplicarea pedepsei în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, nu a ținut cont de circumstanțele agravante, și anume, săvârșirea infracțiunii în privința unei persoane care se știa cu certitudine că este minoră și de obrăznicia și dârzenia inculpatului.

De asemenea, procurorul a menționat că, instanța de apel nu a calculat corect pedeapsa, deoarece luând în considerație că persoanele cuprinse între vârsta de 18-21 ani, care au comis o infracțiune, conform prevederilor art. 70 alin. (3¹), maximul pedepsei se reduce cu o treime, adică din maximul pedepsei prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal (7 ani), instanța urma să-i calculeze maximul pedepsei de 4 ani și 8 luni.

Totodată, luând în considerație că, Andrei Bunduche a recunoscut integral vinovăția cauza penală fiind examinată în procedură simplificată, instanța de judecată urma să-i reducă lui Andrei Bunduche, în baza art. 364¹, o treime din maximul pedepsei deja constatate, adică o treime din 4 ani și 8 luni, maximul fiind în mărime de 3 ani, 1 lună și 10 zile. În cazul de față, 3 ani, 1 lună și 10 zile de închisoare, este mai mic decât minimul pedepsei, minus o treime din mul pedepsei stabilite pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal (5 ani - $1/3 = 3$ ani și 4 luni).

Astfel, procurorul a subliniat că, instant de judecată urma să-i stabilească lui Andrei Bunduche, o pedeapsă în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, 1 lună și 10 zile, și nicidecum 2 ani închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 13 noiembrie 2019, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința în partea aplicării art. 90 Cod penal, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Andrei Bunduche în baza art. 187 alin. (2) lit. f) și art. 287 alin. (3), art.84 alin. (1) Cod penal de 3 ani 6 luni, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei stabilite lui Andrei Bunduche urmează a fi calculat de la data reținerii acestuia de către organele competente.

În rest, sentința se menține.

4.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a indicat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a conchis ca fiind corectă situație de fapt reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a conchis ca fiind dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: *declarațiile părții vătămate Nicolai Plăcintă (f.d.23-25); declarațiile martorilor Mihai Buzila (f.d.29-30), Iana Sclearenco (f.d.31); proces-verbal privind consemnarea celor constatate în cadrul examinării materialului înregistrat în R-2 cu nr. 520 din 04.02.2019, din 13.02.2019 (f.d.8); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.02.2019 și tabelul ilustrativ (f.d.11); raportul de constatare nr.201909P0056 din 04.02.2019 (f.d.19).*

Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 287 alin. (3) și art. 187 alin. (2) lit. f), art. 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa în formă de închisoare de 3 ani 6 luni închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Andrei Bunduche a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani. Instanța de fond a considerat că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, reținând lipsa circumstanțelor agravante, precum și faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat, nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale, este încadrat în câmpul muncii și are la întreținere doi copii minori.

Astfel, instanța de apela stabilit că, instanța de fond eronat a conchis că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, inculpatul urmează să conștientizeze fapta comisă, care a tentat asupra relațiilor sociale cu privire la ordinea publică, precum și asupra patrimoniului altei persoane. Or, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În acest sens, instanța de fond neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, ce vizează

personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, or, deși inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală, nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale și a recunoscut vinovăția incriminată, acesta a comis două infracțiuni cu intenție, care fac parte din categoria infracțiunilor grave prin prisma art. 16 Cod penal. De asemenea, instanța de judecată, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a comis infracțiune, nu se află la evidenta medicului narcolog și psihiatru, a recunoscut vina incriminată, a restituit bunul părții vătămate, are la întreținere doi copii minori.

Instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a subliniat că, deși în rechizitoriu, acuzatorul de stat a indicat în calitate de circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor, instanța de judecată, nu a motivat în sentință, din care considerente a dedus că în privința lui Andrei Bunduche lipsesc circumstanțe agravante.

În acest context, Colegiul penal al Curții de Apel a specificat că, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului, în cazul în care vreuna din circumstanțe agravante enumerate în art. 77 Cod penal, imputată inculpatului, fiind cercetată în ședința judiciară, nu și-a găsit confirmare, aceasta urmează a fi exclusă din învinuire, din oficiu, de către instanța de judecată, cu indicarea motivelor în partea descriptivă a sentinței.

Efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a conchis că, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, instanța de judecată a constatat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, fără amendă în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv fiind stabilită o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

Întru susținerea soluției indicată mai sus, instanța de apel a menționat că, deși prima instanța a conchis că pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare fixată lui Andrei Bunduche, urmează a fi suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani, este

neîntemeiată, or, în situația în care pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de apel, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Andrei Bunduche nu poate beneficia de prevederile art. 90 Cod penal, or, acesta a comis infracțiunile imputate, știind cu certitudine că partea vătămată este minoră, aplicând acesteia violența cu aplicarea altor obiecte în calitate de armă.

Referitor la apelul acuzatorului de stat, instanța de apel a conchis că este neîntemeiat, având în vedere că argumentele invocate în acesta, nu au găsit confirmare pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de apel.

5. Împotriva decizie declară recurs ordinar procurorul care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, procurorul indică că aceleași argumente ca și în cererea de apel, și anume, instanțele de fond eronat au stabilit termenul executării pedepsei penale aplicate inculpatului.

Mai mult, procurorul susține că, instanța de apel a pronunțat o decizie nemotivată fără a da un răspuns clar argumentele indicate de către procuror în cererea de apel.

5.1. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe.

În susținerea celor solicitate, recurentul indică că, instanța de apel eronat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, or, ultimul nu a fost tras anterior la răspundere penală, este angajat în câmpul muncii, este caracterizat ca o persoană conștiincioasă și educată, achită prejudiciul părții vătămate, la momentul săvârșirii faptei nu avea împliniți 21 ani și nu cunoștea cu certitudine că partea vătămată este minoră.

5.2. De asemenea, decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Tudor Butescu în numele inculpatului și ultimul, solicitând în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) și 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie menținută sentința emisă de către prima instanță.

În motivarea celor solicitate, recurenții susțin unanim că, pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră și care nu îi va atinge scopul, or, este la prima abatere de la lege penală, concubina acestuia este însărcinată cu al 3-lea copil, este angajat în câmpul muncii și unicul întreținător al familiei.

De asemenea, inculpatul se căiește sincer de cele comise, repară dauna cauzată părții vătămate, a recunoscut vina în cele incriminate și a săvârșit infracțiunile în timp ce nu a atins vârsta de 21 de ani.

6. Judecând recursurile ordinare declarate în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea parțială a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de către recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și-a găsit confirmarea în cauza dată, invocând în acest context următoarele.

Potrivit prevederilor art. 384 alin. 3 Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror noi probe prezentate, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate din apel.

Astfel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, instanța de apel deși era obligată să dea un răspuns clar asupra tuturor motivelor inovate în cererea de apel declarată de către procuror a omis acest fapt.

Colegiul penal reamintește că, acuzatorul de stat în cererea de apel a indicat dezacordul cu stabilirea pedepsei aplicate inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, susținând că instanța de fond eronat a calculat limitele pedepsei aplicate conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit menționează că, potrivit dispoziției normei materiale prevăzute la art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au

săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

Astfel, din materialele cauzei se constată că, la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul nu a avea atinsă vârsta de 21 ani, iar norma indicată mai sus fiind valabilă la caz.

Conform sancțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, este prevăzută pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de la 5 la 7 ani închisoare.

Subsecvent, noile limite recalculate ale pedepsei închisorii pasibile a fi aplicate inculpatului care la momentul săvârșirii infracțiunii nu avea împlinită vârsta de 21 ani, sunt de 4 ani și 8 luni închisoare.

În continuare, Colegiul penal lărgit ținând cont de faptul că, inculpatul a solicitat prin înscris autentic examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, acesta beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală,

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit ținând cont de noile limite de 4 ani și 8 luni închisoare, aplicând și prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că, instanța de apel eronat a menținut sentința primei instanțe prin care i-a fost stabilită inculpatului pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, deoarece aceasta este lovită de viciu fundamental, or, rezultatul calculelor sunt: *3 ani, 1 lună și 10 zile*, care în circumstanțele speței reprezintă atât limita maximă, cât și minimă a pedepsei.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel nu a dat răspuns argumentelor indicate în cererea de apel declarată de către procuror, care a indicat cele menționate mai sus, însă instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a susținut că nu constată o eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, fără a combate argumentele întemeiate și explicite ale acuzatorului de stat.

Așadar, Colegiul penal lărgit reamintește că, o decizie nemotivată este contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.”(cauza *Fomin vs Moldovei* din 11 octombrie 2011).

Mai mult decât atât, sub aspectul nemotivării deciziei pronunțate, Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului că, procurorul în cererea de apel nu a solicitat înăsprirea pedepsei, prin aplicarea unei categorii de pedeapsă mai aspre, ci doar o categorie analogic de blândă, manifestând dezacordul cu limitele sancțiunii aplicate, însă instanța de apel prin decizia pronunțată a exclus prevederile art. 90 Cod penal și a dispus executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, or, această soluție demonstrează că instanța de apel nu a intrat în esența cauzei și a încălcat prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, la pronunțarea asupra motivelor indicate în cererile de apel, instanța de apel urmează să țină cont de jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda 1994*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit, constatând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău Oleg Popov, avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, avocatul Tudor Butescu în numele inculpatului și ultimul, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Bunduche Andrei XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Bunduche Andrei XXXXX urmează a fi eliberat din Penitenciar, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **01 decembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Victor

Craiu Nicolae